

Magdaléna Levinská

Za svobodna Magdaléna Targová se narodila na Slovensku v obci Kolinovce (okres Spišská Nová Ves) 11. 7. 1936. Zde navštěvovala 7 let jednotřídní školu. Poté chodila na základní školu ve slovenském městě Krompachy, kde se posléze také vyučila cukrářkou a prodavačkou. Dle jejího názoru byla škola v té době jednodušší, vyučovalo se méně předmětů, na druhou stranu děti neměly možnost

se dozvědět to, co dnes.

Za svého mládí zažila 2. světovou válku. V té době bydlela se svou rodinou na hlavní vlakové trati Košice – Praha, kde měli kolem sebe často rušno, jelikož po hlavní trati přecházely různé armády vojáků. Mnohdy u nich přespávali němečtí či sovětské vojáci, ale paní Levinská si nestěžovala ani na jedny z nich. Nikdy jim neublížili. Naopak, když viděli matku s dětmi, donesli jim i polévku nebo jiné jídlo. Nicméně válka byla hrozná věc, někdy se museli schovávat ve skalách, protože se běžně střílelo i po civilistech. Proto by teď paní Levinská nikomu nepřála zažít válku. Také dodala, že za každé situace je prioritou mír.

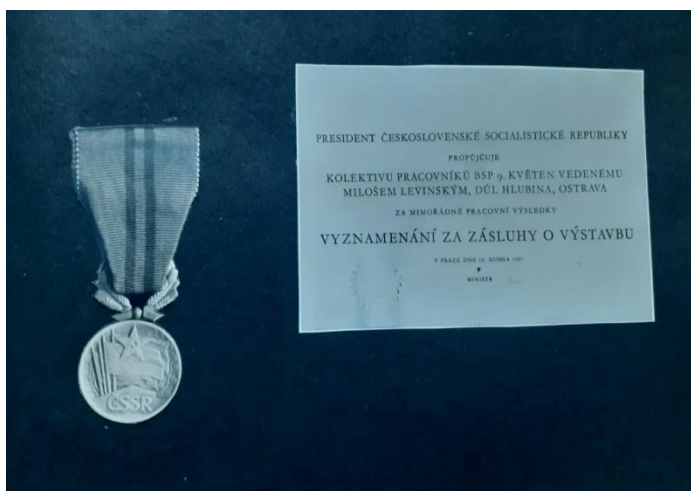
Vítězný únor roku 1948 nebrali příliš vážně. Magdaléně bylo teprve 12 let a její rodina byla vcelku politicky neutrální.

Miloš Levinský

Původem ze Slovenska se přestěhoval za prací do Jáchymova. Zde působil i jeho bratr, který byl původně odsouzen k trestu smrti, neboť byl obviněn ze špionáže a stal se politickým vězněm. Nakonec jej však zachránila prezidentská amnestie.

V práci horníka ho kupodivu navštěvovalo mnoho známých osob. Jedním z nich byl i všemi známý československý atlet a olympijský vítěz Emil Zátopek.

S manželem se paní Magdaléna Levinská seznámila ve své rodné obci Kolinovce, kde přijel se svou brigádou pracovat do rudného dolu. Jelikož jeho brigáda pracovala velmi dobře, vyhlídli si ji v Ostravě, kam se v roce 1964 už jako manželé Levinští s malým dítětem přestěhovali. Půl roku v Ostravě neměli byt, museli bydlet s ostatními rodinami pospolu. Později dostali čtyř pokojový byt a začali žít spokojeně. Když se zde zabydleli, Milošovi a jeho brigádě se začalo velmi dařit, pracovali bez potíží či vážných úrazů. Manželé Levinští prožívali v Ostravě pestrý kulturní život, při kterém se poznali se spoustou zajímavých lidí a také se slavnými osobnostmi – například herci Miloslav Holub, Josef Koblížek nebo Jan Pacl, který byl také divadelním režisérem.

Vše v té době nebylo tak růžové, jak se mohlo zdát. Mimo to, že půl roku čekali na pořádné bydlení, vypadala Ostrava úplně jinak, než ji známe dnes. Všude bylo spousty černého popela a paní Levinská mnohdy plakala, kam že se to vlastně přestěhovala. Nicméně za těch 58 let, co v Ostravě žije, se toho hodně změnilo a už by Ostravu neopustila. Důležitá událost v životě všech, kteří v té době žili v Československu, byla bez pochyby okupace sovětských vojsk v srpnu roku 1968. V té době paní Levinská pracovala ve školce a všichni z toho byli zdrcení: „Všech se nás to dotklo, ve školce jsme dokonce brečeli“. Nejvíce se báli toho, že bude znovu válka.

Ceny potravin v té době byly dle paní Levinské přijatelné, přestože lidé v té době příliš nevydělávali. „Naopak teď lidé vydělávají velký peníz a potraviny jsou dražší a dražší“, dodává. V roce 1980 se paní Levinská podívala do Itálie a Francie, kde dělala doprovod starší paní. Vycestovat za hranice bylo v té době velmi obtížné, proto se taky do Itálie a Francie dostala jenom Magdaléna, její manžel Miloš bohužel ne. Poté co do Francie přicestovaly, byly bohužel okradeny, z čehož byla paní Levinská lehce v šoku. Proto se se také ujistila, že všude dobře, doma nejlíp. Paní Levinská pracovala nejprve ve školce a později v cukrářství Budoucnost. V 50 letech musela do invalidního důchodu, ale přesto dělala na poloviční úvazek drobné kancelářské práce.

Život paní Levinské nebyl ani zdaleka jednoduchý, ale i přes tyto všechny nástrahy, které jí život připravil, je stále v dobré formě a byla tak laskavá, že se s námi podělila o tento neobyčejný rozhovor.

Za svůj život dlouhou historii zažila,
neznám místa kde by nebyla,
Na internet dá informace leckdo,
Ale to, co prožila, nemůže říct jen tak někdo,
světová válka, totalitní režim,
o tom všem nám vyprávěla hlasem svěžím.